

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

28 oktober 1999

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Interpellatie van de heer Joachim Coens tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de oorzaken en gevolgen van het uitstel van het decreet op de ruimtelijke ordening

Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de afbakening van natuurlijke en agrarische structuur

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over "Route 49" te Damme

Vraag om uitleg van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekomst van Doel

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aanleg van ontsluitingswegen op het industrieterrein in Westrode

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 28 oktober 1999

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.08 uur.*

Interpellatie van de heer Joachim Coens tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de oorzaken en gevolgen van het uitstel van het decreet op de ruimtelijke ordening

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Coens tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de oorzaken en gevolgen van het uitstel van het decreet op de ruimtelijke ordening.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de regering heeft beslist dat de inwerkingtreding van het decreet moest worden uitgesteld. De nieuwe meerderheid in het parlement heeft daartoe voorstellen van decreet ingediend. In de eerste gewone plenaire vergadering werd dit bij spoedbehandeling behandeld en goedgekeurd. Daarna werd het gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Voorlopig betekent dit concreet dat het decreet in werking treedt op 1 mei van volgend jaar.

Wij hebben tijdens de plenaire vergadering geprotesteerd tegen de spoedbehandeling van dit uitstel en ook tegen het uitstel zelf. We vonden immers dat er eerst een bespreking diende te gebeuren in de commissie. We vonden ook dat het uitstel een zeer lange periode besloeg : niet minder dan zeven maanden. Bovendien bestaat de mogelijkheid dat dit nog wordt verlengd. De voorgestelde datum van 1 mei ligt immers zeer dicht bij een vakantieperiode en bij de gemeenteraadsverkiezingen.

Het uitstel is volgens ons niet noodzakelijk een goede zaak voor alle bestuursniveaus. Ik denk dan

vooral aan de gemeenten en de burgers. Het is dan ook zeer jammer dat we niet de kans hebben gekregen om hieraan een debat te wijden in commissie. Dan had men immers enige duiding kunnen geven bij deze zaak. Die uitleg is immers veel belangrijker dan louter het al dan niet uitstellen.

Zoals ik al zei, gaat het om een zeer lang uitstel. Zo bestaat het gevaar dat we in een periode terechtkomen waarin alles opnieuw in vraag wordt gesteld. Ook de VVSG heeft dit al naar voren geschoven. Die vereniging had wel begrip voor een kort uitstel, maar dit huidige uitstel vindt ze te lang. Dit houdt volgens haar risico's inzake inhoud en operationalisering in. Ook zij verwijst in dat verband naar de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2000 en het aantreden van de nieuwe gemeentebesturen.

We hebben ook een brief gekregen van de organisatie 'Magistratuur en Maatschappij'. Die organisatie wijst op het gebrek aan voorzorg en overleg waarmee de Vlaamse regering het in werking treden van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening uitstelt. Dit uitstel doorkruist immers het feit dat de parketten in de lopende zaken dossiers moesten herzien en wijzigingen moesten aanbrenge aan de dagvaardingen. De parketten waren immers – terecht – al bezig om zich te baseren op het in werking treden van het nieuwe decreet op 1 oktober.

Het feit dat dit niet op 1 oktober in werking treedt, betekent ook dat de gemeenten daar in de opmaak van de begroting voor 2000 eigenlijk geen rekening mee kunnen houden. Men is immers nog niet op de hoogte van de concrete detaillering van een aantal zaken. Men zal dat waarschijnlijk pas op 1 mei weten. Ik hoop uiteraard dat men vanaf nu reeds op een gefaseerde manier duidelijke informatie kan doorspelen.

Coens

Voor de bevolking zijn er al een aantal gevolgen. Wat in het decreet was opgenomen inzake de informatieplicht gaat nu niet door. De vraag kan worden gesteld hoe dit kan worden opgevangen in afwachting van het decreet. Het is immers heel belangrijk dat iedereen die een onroerend goed wenst te kopen, daarover goed geïnformeerd is. Het is duidelijk dat elke dag opnieuw wordt aangetoond hoe gebrekkig de kandidaat-kopers soms worden geïnformeerd, en daardoor achteraf met problemen worden opgezadeld waar ze eigenlijk niets aan kunnen doen.

Het moet ook worden voorbereid door het planregister en het vergunningenregister. Deze registers zijn nodig voor een efficiënte informatieverstrekking aan de burgers. Wordt ook dit nu uitgesteld, samen met nog een aantal andere zaken ? Ik denk dan onder andere aan de tweetrapsprocedure.

Ik wil er ook op wijzen dat er in het kader van de inwerkingtreding van het nieuwe decreet ambtenaren zouden worden aangeworven. Minister Stevaert stelde toen met name dat er 41 ambtenaren zouden worden aangeworven. Dit zou gebeuren om de bestaande achterstand weg te werken en om de start van het nieuwe decreet te begeleiden.

Het nieuwe decreet is echter uitgesteld en de achterstand blijft. Onlangs hebt u nog gezegd dat het jammer is dat er onvoldoende aanwervingen kunnen gebeuren. Kunt u daar iets meer uitleg bij geven ? Zijn die aanwervingen nog lopende ? Kunnen ze nog lopende zijn ? Zelfs met het uitstel is het toch belangrijk dat dit in ieder geval al gebeurt. Dit mag uiteraard niet enkel op gewestelijk niveau gebeuren, maar op dat niveau kunt u in ieder geval maatregelen nemen.

Daarnaast dient er uiteraard ook iets te gebeuren inzake de provinciale, gemeentelijke, stedenbouwkundige en planologische ambtenaren. In de gemeente kon men er in de begroting in voorzien dat men daartoe gekwalificeerd personeel zou moeten aanwerven.

Het zou echter ook al in de voorbereidende fase kunnen gebeuren. Als de gemeenten duidelijk weten wat van hen wordt verwacht, zouden ze nu al een en ander kunnen doen. Dat zou zeker een verhoging inhouden van de efficiëntie van de gemeentelijke diensten Stedenbouw inzake klantgerichtheid.

Zelfs al treedt het decreet maar in mei in werking, toch zou men nu al kunnen weten aan welke totaliteit van voorwaarden de aan te werven ambtenaren zouden moeten beantwoorden. Op die manier kan men ze nu al inschakelen in de voorbereiding van de uitvoering van het nieuwe decreet en in het beter functioneren van het gemeentelijk takenpakket van de ruimtelijke ordening, dat door het decreet gevoelig wordt uitgebreid.

Hetzelfde geldt voor de bijscholing. Misschien hoeft men niemand aan te werven, maar kan men een aantal mensen bijscholen. Het zou goed zijn als men nu al wist welke cursussen en bijscholingsprogramma's kunnen worden uitgewerkt en welke onderwijsinstellingen die programma's leveren.

Al deze vragen dringen zich op bij dit uitstel. Kan er nu reeds een antwoord op komen ? Kunnen de gemeenten dit nu al doen, zodat ze bij het in werking treden van het decreet op 1 mei een perfecte start kunnen nemen ?

Er zijn ook nog een aantal andere zaken die worden uitgesteld. Ik denk bijvoorbeeld aan het grondbeleidsplan. Men hoort regelmatig dat het toch wel tijd wordt dat er in België een degelijk grondbeleid komt.

Er is ook de administratieve geldsanctie, voor wie verder bouwt. Nochtans een heel belangrijke preventieve sanctie : men kreeg een boete van 200.000 frank als men het bevel tot staking negeerde. Dat was een belangrijke stok achter de deur, waarmee men mensen kon afschrikken die te kwader trouw toch verder bouwden. Ook dit wordt nu uitgesteld. Wordt dit op een andere manier ondervangen ?

Een ander knelpunt wordt gevormd door de planologische attesten die in het decreet zijn opgenomen. De problematiek van de zonevreemde bedrijven komt daar dan natuurlijk op de proppen. Dit is nu niet van toepassing.

Het uitstel van de inwerkingtreding van dit decreet heeft dus op heel wat terreinen heel grote gevolgen. Mijnheer de minister, op welke manier zult u deze negatieve gevolgen proberen te vermijden ? Op welke manier zult u proberen om anticipatief te antwoorden op die problemen ?

Ik wil het nog even hebben over de oorzaken. U hebt gesteld dat dit decreet moest worden uitgesteld omdat er 25 uitvoeringsbesluiten nodig waren, die echter niet klaar waren. De minister heeft ook gezegd dat er twee nota's van Arohm

Coens

door de regering werden ingeroepen om dit uitstel te rechtvaardigen.

Ik heb dan wel de volgende vragen. Om welke 25 uitvoeringsbesluiten gaat het ? Wat is de stand van zaken met betrekking tot die uitvoeringsbesluiten ? Welke uitvoeringsbesluiten werden reeds definitief goedgekeurd na advies van de Raad van State ? Welke werden principieel goedgekeurd door de regering ? Welke moeten nog worden goedgekeurd ?

Waarom denkt u zeven maanden nodig te hebben voor de uitvaardiging van die 25 besluiten ? Ik heb begrip voor een overgangsperiode, maar u hebt bijna een jaar nodig om deze uitvoeringsbesluiten te maken. Worden de definitief goedgekeurde besluiten ter beschikking gesteld van de commissieleden ? Welk tijdschema volgt u voor de uitvoeringsbesluiten en voor de andere elementen die het decreet op de ruimtelijke ordening begeleiden, zoals de aanwerving van Vlaamse ambtenaren ?

Ik heb begrepen dat een aantal uitvoeringsbesluiten reeds definitief werd goedgekeurd. Hoe verloopt de communicatie met de gemeenten ? Worden er omzendbrieven verstuurd zodat de gemeenten zich kunnen voorbereiden op de inwerkingtreding van het decreet, bijvoorbeeld door het opstellen van een planregister ? De gemeenten zullen zich niet organiseren als ze geen zekerheid hebben over hoe het moet. Het is dan ook belangrijk dat er een goede communicatie met de gemeentebesturen bestaat wanneer de uitvoeringsbesluiten definitief zijn goedgekeurd.

Ik heb vernomen dat er reeds voorlichtingsdagen worden georganiseerd in steden en gemeenten. Gebeurt dit in overleg met de regering ? Gaat het daarbij om besluiten die definitief werden goedgekeurd of om besluiten die nog niet definitief werden goedgekeurd ? Zo ja, welke ? Het is onvoorzichtig besluiten toe te lichten die nog niet werden goedgekeurd.

Welke budgettaire gevolgen hebben deze uitvoeringsbesluiten ? Zullen we ze terugvinden in de begroting 2000 ? U verwees naar subsidiëring voor het opmaken van BPA's en gemeentelijke structuurplannen. Er was een regeling op komst voor de gemeenten, maar u beweerde onlangs in commissie dat u ze te minimaal vond. Ik veronderstel dan ook dat de middelen zullen worden uitgebreid. Komt dit aan bod in de begroting 2000 ?

Welke motieven haalt de administratie Ruimtelijke Ordening aan in haar nota van 16 juli 1999 en in de bijkomende nota van 2 september om het uitstel te bepleiten ? Bent u bereid beide nota's ter beschikking te stellen van de parlementsleden ?

Een volgende reeks vragen gaat over de aanpassing van het decreet. Welke juridisch-technische aanpassingen moeten volgens u worden aangebracht ? Waarom zijn de aanpassingen nodig ? Gaat het enkel om technische aanpassingen of ook om inhoudelijke ? U antwoordde vorige week op een vraag van de heer De Roo dat u een globale aanpassing plant voor Pasen 2000. Is dit wel vroeg genoeg als u wilt dat het decreet op 1 mei van kracht wordt ? Bovendien moeten de voorgestelde wijzigingen nog grondig worden besproken in het parlement. Brengt dit de datum van inwerkingtreding niet in gevaar ? Dit zou onbegrijpelijk zijn aangezien u zeven maanden de tijd hebt om de inwerkingtreding voor te bereiden.

Door het uitstel kan het planologisch attest niet worden uitgereikt. Op welke manier zal de regering tegemoetkomen aan de noden van de zonevreemde bedrijven, afgezien van de maatregelen die nu reeds van kracht zijn ? In de Bouwkroniek pleitte u voor een versnelde inwerkingtreding van het planologisch attest. We hebben daar nog geen decretale neerslag van gezien. Integendeel, het werd samen met het decreet uitgesteld. Hoe zult u dit opvangen ?

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is werkelijk schitterend dat de heer Coens de kritiek herneemt die de VLD in mei naar aanleiding van de bespreking van het decreet op de ruimtelijke ordening formuleerde. Het is jammer dat zijn frank een beetje laat valt, want die had moeten vallen toen hij nog in de meerderheid zat. Hij kan misschien nu zijn amendementen indienen die hij toen niet mocht indienen. Mijnheer Coens, u kunt de zaken scheeftrekken, maar u mag niet overdrijven. Ons geheugen is niet zo kort als het uwe.

We hebben heel veel tijd besteed aan de bespreking van het decreet op de ruimtelijke ordening. Er werden een aantal opmerkingen gemaakt over delen die niet werkbaar zouden zijn. In het regeerakkoord is hier heel wat om te doen geweest. Deze delen zullen moeten worden aangepast aan het regeerakkoord en in consensus tussen de meerderheidspartijen.

Lachaert

Mijnheer Coens, u hebt het niet over de inhoud van het decreet, maar over de vorm. U vraagt wanneer het van kracht zal worden. In mei zei ook de VLD dat dit onmogelijk op 1 oktober kon, alleen al omdat er onvoldoende personeel was om het decreet uit te voeren. U kunt de verslagen erop nalezen. Eerst zouden er 71 ambtenaren van niveau A nodig zijn, nadien nog maar 42. Die mensen zijn er echter niet.

De minister heeft tijdens een vorige commissievergadering de redenen daarvoor uiteengezet. Een van die redenen is de overbevraging door de privé-sector als gevolg van het decreet op de ruimtelijke ordening dat door uw fractie mee werd goedgekeurd. Ik zeg dit omdat de waarheid zijn recht moet krijgen. Ten tweede moeten de gemeenten en administratieve overheden meewerken aan de uitvoering van het decreet.

Het decreet werd goedgekeurd en moet bijgevolg ook worden uitgevoerd. Er zijn drie uitdagingen. Ten eerste moet het decreet waar nodig worden aangepast op voorstel van de meerderheidspartijen. Mijnheer Coens, ik verwacht dat u uw amendementen opnieuw zult indienen.

De tweede uitdaging betreft de uitvoeringsbesluiten. Dat is een taak van de minister. We hopen dat die besluiten er zo snel mogelijk zijn. De artikelen 165 en 166 zijn vandaag van toepassing. Normaal wordt de rest op 1 mei 2000 van toepassing. Er moeten voor dat ogenblik uitvoeringsbesluiten komen zodat de administratie weet hoe het decreet moet worden uitgevoerd.

Ten derde moeten de administraties en gemeenten worden gesensibiliseerd om de inwerkingtreding van het decreet voor te bereiden. Ik ben het eens met de heer Coens dat dit misschien nu reeds kan gebeuren. Mijnheer de minister, voor wat het geheel betreft verwacht ik van u een gecoördineerd en evenwichtig antwoord op al die uitdagingen.

Mijnheer Coens, ik zal nog een ander voorbeeld van onze vroegere kritiek aanhalen, namelijk dat het niet kan dat de overheid iets bindend verklaart voor zichzelf en niet voor de burger. Op 30 september 1999 is er een eerste arrest gekomen van de Raad van State inzake Haviland versus Vlaams Gewest waarbij dit wordt bevestigd. Als men zoiets tijdens de bespreking in het parlement zegt, wordt dat weggewuifd. De meerderheid wilde er niet naar luisteren omdat het politiek gezien moest worden doorgedreven. Men gaat dan onzorgvuldig wetge-

vend te werk, zoals dat heet. Dat is zeer goed voor de advocaten, maar de politici laten hiermee een vreemde indruk bij de bevolking na. Dit geldt ook voor de datum van de inwerkingtreding van het decreet.

Uw uiteenzetting stoort me een beetje omdat u spreekt over de Vlaamse regering, maar u vergeet één woordje, namelijk de 'vorige' Vlaamse regering. U hebt het decreet erdoor gejaagd. Onafgezien van de visie op de zaak zelf had men beter rekening gehouden met de technische opmerkingen. U bent dus slecht geplaatst om dergelijke kritiek te leveren, en zeker niet op een minister die nog maar enkele maanden in functie is. Volgens mij is een jaar later pas in juni 2000 en niet vandaag.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de interpellatie is vanzelfsprekend gericht tot de minister, en wie zou ik zijn om te antwoorden in de plaats van de minister. Ik voel me wel enigszins betrokken bij de interpellatie van de heer Coens omwille van het feit dat ik één van de mede-indieners was van het uitstel van het voorstel van decreet.

Het is niet omdat ik nu lid ben van een meerderheidsfractie dat ik plots een ander mens ben geworden. Ik kan de heer Coens enigszins gelijk geven in zijn kritiek over de wijze van de spoedbehandeling. Het is allemaal zeer snel gegaan in de plenaire zitting. Het is niet de eerste keer dat zoiets gebeurt, maar het had wel op een fraaiere manier kunnen worden opgelost. We hadden immers nog de mogelijkheid om het eventueel 's anderendaags in de voormiddag in de commissie te behandelen en dan in de namiddag in de plenaire zitting, indien iedereen een mondeling verslag voldoende zou hebben gevonden en er geen schriftelijk verslag had moeten zijn.

Ik vind het een pekelzonde van een nieuwe meerderheid die nog te weinig had overlegd, te weinig routine had en iets te bang is geweest van vertragingsmanoeuvres die misschien niet nodig waren geweest. Wat dat betreft wil ik de kritiek van de heer Coens gedeeltelijk aanvaarden.

Wat de zaak ten gronde betreft wil ik het volgende zeggen. Minister Sauwens zei me begin september dat er problemen waren met dit decreet wegens de vraag van steden en gemeenten om uitstel en omwille van de uitvoeringsbesluiten die niet klaar waren. Ik wil het enkel even illustreren, mijnheer Coens. Ik zit ook in de streekcommissie van de

Lauwers

provincie Antwerpen. Ik heb aan twee burgemeesters – niet van de kleinste gemeenten –, die in deze commissie zetelen en dus betrokken zijn bij de ruimtelijke ordening, en bovendien lid van de CVP, gevraagd of het inderdaad zo was dat het decreet er voor hen en hun gemeenten te snel zou komen. Zij hebben dit allebei bevestigd. Het gaat om mensen die niet vanuit een parlementaire meerderheid of minderheid redeneerden, maar die als mensen op het terrein, met name van uw partij, me hebben bevestigd dat de gemeenten dit onmogelijk binnen het tijdsbestek op een fatsoenlijke manier zouden kunnen waarmaken op het terrein.

Los van het feit dat de uitvoeringsbesluiten niet klaar konden geraken – wat gezien de regeringsovergang misschien zelfs voorspelbaar en aanvaardbaar was – heeft me dat ervan overtuigd dat ook op het terrein de gemeenten vragende partij waren om een uitstel te krijgen. Dat heeft mij er eveneens van overtuigd dat het niet gaat om een of ander manoeuvre om van uitstel afstel te maken, maar dat het wel degelijk gaat over een probleem van behoorlijk bestuur. Dat is de reden waarom ik het voorstel tot uitstel mede heb ondertekend.

De voorzitter : Ik was ook mede-indiener van het voorstel van decreet tot uitstel. Het was inderdaad niet al te correct dat we het zo hebben geforceerd. Langs de andere kant was er nog geen commissie in werking gesteld. Misschien waren er wel andere oplossingen, maar in wezen hadden we toch te maken met de vervaldatum : drie dagen nadien zou het decreet in werking treden. Er zouden nog een reeks technische en juridische problemen worden gecreëerd, vermits men met het nieuwe decreet bepaalde dossiers zou kunnen indienen op gemeentebesturen. Laten we hier de democratische afspraak maken dat dergelijke zaken niet meer zullen voorvallen in onze commissie. Dat is een goed voorname, nietwaar ?

Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, bij mijn aantreden op 13 juli 1999, één maand na de parlementsverkiezingen, werd ik geconfronteerd met het decreet van 18 mei 1999. Ik wil ten eerste stellen dat voor de parlementsverkiezingen geen enkel uitvoeringsbesluit werd goedgekeurd door de Vlaamse regering. Ten tweede waren er op 13 juni parlementsverkiezingen. Ten derde hebben we het geluk gehad dat er vrij snel een regering is gevormd. Want indien we hadden moeten zeggen : 'Sire, geef me honderd dagen', dan hadden

we dit debat nooit moeten voeren, want dan was 1 oktober voorbij geweest vooraleer er een regeerverklaring werd uitgesproken in dit parlement.

Ik heb op 16 juli met de directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening de inwerkingtreding van dit decreet besproken. Dienaangaande zijn er nota's gemaakt die ik trouwens graag ter beschikking stel aan de commissie. Dat zijn absoluut geen staatsgeheimen. Er is op 16 juli een nota tot stand gekomen waarbij de directeur-generaal mijn aandacht heeft gevestigd op de bijna onuitvoerbare opdracht die ons – zijnde de administratie en mezelf – te wachten stond. Ik kan u geruststellen : ik heb de maand augustus op het kabinet doorgebracht met maximum vijf medewerkers. Het was dus niet het kabinet, maar wel degelijk de administratie die daarmee bezig was.

In de nota van de administratie Ruimtelijke Ordening stond dat men op basis van het decreet een screening had gedaan met betrekking tot de op te stellen uitvoeringsbesluiten. Uit die screening bleek dat er 68 uitvoeringsbesluiten moesten worden opgesteld. Deze lijst werd opgesteld door na te gaan over welk artikel de minister volgens de decreetgever een besluit moest nemen. Het aantal kan uiteraard gevoelig worden teruggedrongen door besluiten over verschillende artikels samen te brengen.

Die 68 besluiten moesten natuurlijk niet allemaal klaar liggen op 1 oktober. De directeur-generaal deelde me mee dat er 25 prioritair waren. Ik som de belangrijkste op : het besluit met betrekking tot de ambtenaren van Ruimtelijke Ordening ; het besluit over de voorwaarden aan de ontwerpers van de plannen ; de adviserende instanties over voorontwerpen van uitvoeringsplannen op gewestelijk, provinciaal en gemeentelijk niveau en het vooroverleg over de ruimtelijke structuurplannen ; het fameuze plannenregister en vergunningenregister, grote en kleine werken van algemeen belang, procedureregels overheidsaanvragen en werken van algemeen belang, werken vrijgesteld van bouwvergunning en de hersamenstelling van Vlacoro.

Dit was een quasi onhaalbare opdracht. Ik heb dan ook een mededeling gedaan aan de Vlaamse regering, die werd besproken op de – eerste inhoudelijke – ministerraad van 27 juli, veertien dagen na ons aantreden. Ik stelde daarmee de ministerraad in kennis van de problematiek van de inwerkingtreding van dit decreet. De Vlaamse regering was de mening toegedaan dat we toch moesten proberen het decreet operationeel te maken op 1 oktober en gaf me de opdracht om daarvoor alles in het werk

Van Mechelen

te stellen. De administratie van Ruimtelijke Ordening moest daarom een aantal ambtenaren terugroepen die met vakantie waren of wilden gaan. Alle ambtenaren die betrokken waren bij deze besluiten, hebben de opdracht gekregen om door te werken.

Op de eerste ministerraden na het reces op 31 augustus en op 7 september hebben we een aantal besluiten ter goedkeuring voorgelegd. Ik had al op 27 juli een eerste besluit laten goedkeuren omdat dat ook nog moest worden voorgelegd aan het fameuze Sectorcomité 18. Ondertussen had de administratie de rest voorbereid, was dit alles besproken op het kabinet, was een interkabinettenwerkgroep gevormd en was het op de agenda van de ministerraad geplaatst. Ik neem aan dat ik volgend jaar dubbel vakantie mag nemen.

Het ging samen om een zestal besluiten. Het eerste was het besluit over de ambtenaren. In het nieuwe decreet wordt voorzien in planologische ambtenaren, gewestelijke ambtenaren en gewestelijk inspecteurs. Het tweede was het besluit inzake grote en kleine werken van algemeen belang. Daarover werd lang gepraat en ik kom daar straks nog op terug.

Het derde was een besluit tot opheffing van een uitvoeringsbesluit op het minidecreet. Het vierde was het besluit over de ontwerpers van plannen. Er was heel wat discussie over wie in de toekomst gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en gemeentelijke uitvoeringsplannen mag maken. Volgens waren er twee besluiten waarmee de regering de technische organisatie van het plannen- en vergunningenregister delegerde aan de bevoegde minister.

Het eerste besluit van 27 juli 1999 betrof de ambtenaren van Ruimtelijke Ordening. We formuleerden een voorstel, dat door de ministerraad werd aanvaard en dat moest worden verwezen naar het Sectorcomité 18. Dit comité komt echter nooit samen in de maand augustus en moest ingevolge de parlementsverkiezingen ook opnieuw worden samengesteld. Dat heeft te maken met de afvaardiging van de verschillende nieuwe ministers. Het was dus niet mogelijk om dit verzoek in augustus of september aan het comité voor te leggen.

Voor een aantal andere besluiten, naast degene die ik al heb opgesomd, was men al begonnen met voorbereidende teksten, en er werd gewerkt aan de definitieve besluiten.

Een tweede bijzonder groot probleem, dat al snel naar boven kwam, was dat zo een belangrijk decreet een degelijke voorbereiding vraagt van degenen die er op het terrein mee worden geconfronteerd. Voor 13 juli was ik gedurende bijna vijftien jaar schepen en ik weet dus hoe ver men stond in een middelgrote gemeente met 25.000 inwoners, zoals de mijne. Indien dit decreet op 1 oktober in werking was getreden, zou dit in mijn gemeente en in vele buurgemeenten tot zeer grote praktische problemen hebben geleid.

Daarom zijn we, mede geïnspireerd door de leidinggevende ambtenaar, en in samenspraak met de Vlaamse regering, tot de conclusie gekomen dat de implementatie en het opstarten van het hele nieuwe decreet een ernstig risico inhield voor de operationaliteit van het decreet in de toekomst. Dit probleem werd nog versterkt door een nota van de juridische dienst van het departement LIN over de technische onvolkomenheden van het decreet. Ik zal ook die nota ter beschikking stellen van de commissie. Er worden drie concrete problemen in geformuleerd. Ik heb ze al genoemd in de plenaire zitting, en doe dat nu kort opnieuw.

Het eerste betreft het opkuisen van de BPA's die dateren van voor de invoering van de gewestplannen. Volgens artikel 162 van het nieuwe decreet werden ze opgeheven, maar volgens artikel 190 van hetzelfde decreet zouden ze opnieuw kunnen worden opgevist via het planningregister. De vraag is wat er intussen gebeurt. De juridische dienst achtte dit niet onbelangrijk, gelet op de inhoudelijke en procedureel verschillende behandeling van bouw-aanvragen in of buiten BPA's. Dit zou aanleiding kunnen geven tot een juridische contentieux.

Het tweede had te maken met de regeling inzake planschade. Het fameuze artikel 202 van het nieuwe decreet zou de artikels 85 en 86 van het nieuwe decreet van toepassing maken op lopende planschadevorderingen. De juridische dienst merkte op dat dit ongerijmdheden met zich zou brengen. Ik bespaar u de hele technische uiteenzetting hierover en bezorg u de volledige tekst.

Het derde betrof artikel 136 over het planologisch attest. Dit attest werd wettelijk gekoppeld aan een wijziging van de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Ook daar voorzag men dat een nieuwe contentieux zou kunnen ontstaan bij de praktische implementatie, in het bijzonder bij de lezing van dit artikel in samenhang met artikel 103, paragraaf 4. Omwille van deze juridisch-technische onvolkomenheden signaleerde de administratie dat ze verwachtte bij het opmaken van de uitvoeringsbesluiten op nog

Van Mechelen

meer onuitvoerbare zaken te zullen stoten. Onuitvoerbaar werd dan niet bedoeld in de zin van de geest van het decreet, maar had betrekking op de juridische gevolgen. Daarom adviseerde de juridische dienst ons, net zoals mijn leidinggevende ambtenaar, om de onvolkomenheden nog voor de inwerkingtreding van het decreet recht te zetten.

Met het oog op de praktische uitvoering van het decreet, heb ik contact opgenomen met leidinggevend ambtenaar van de Vlaamse Landmaatschappij. De gemeenten hebben, ingevolge het nieuwe decreet, de verplichting om binnen het jaar, en dus voor 1 oktober 2000, klaar te zijn met een plan- en vergunningenregister. Het decreet stelt heel duidelijk dat het planregister op een digitale manier tot stand moet komen. Daarom zijn we, na contacten met het Ondersteunend Centrum Vlaanderen van de Vlaamse Landmaatschappij, dat het GIS-systeem beheert, tot de conclusie gekomen dat het Ondersteunend Centrum nog niet ver genoeg staat om de nodige digitale informatie ter beschikking te stellen van de 308 Vlaamse gemeenten.

Het probleem is dat men volgens het OC ongeveer 5 miljoen kadastrale percelen op een geïnformatiseerde wijze moest vastleggen. Men is nu klaar met het scannen van de circa 13.000 plannen. Op dit ogenblik loopt er ook nog een initiatief van de administratie van het kadaster ter verbetering van de geometrische kwaliteit van die perceelplannen. We hebben de ambitie om aan elk kadastraal perceel een ruimtelijke coördinaat toe te voegen. Dit moet uiteindelijk de gemeente in de mogelijkheid stellen om op basis daarvan een identificatie te geven voor het vergunningenregister.

Deze overwegingen maken duidelijk dat het verstandig was de inwerkingtreding van het decreet uit te stellen. Om dit in de praktijk uit te voeren, waren er uiteraard geen zes procedures. Eén van de problemen was dat het parlement nog niet aan het echte werk was toegekomen. De eerste zitting was geprogrammeerd op 27 september, toen de Septemberverklaring op het programma stond. Op 29 september werd daar een debat over gevoerd. We moesten trachten op 30 september het mogelijk uitstel te publiceren in het Belgisch Staatsblad. We hebben daarom gekozen om, in samenspraak met de indieners van het voorstel, de inwerkingtreding zo snel mogelijk uit te stellen.

Men kan stellen dat men op het terrein tot een onwerkbaar geheel komt. Ik wens dit toch te nuanceren. Op dit moment zijn er maar drie gemeenten

klaar met het structuurplan, namelijk Zemst, Nevele en Staden. Deze drie gemeenten kunnen inderdaad niet in de nieuwe logica van het decreet stappen. Ze worden niet beloond voor de inspanningen die ze hebben geleverd. Ik geef dat grif toe. De 305 andere gemeenten ondervinden daar echter de facto geen enkele hinder van.

U hebt ook een vraag gesteld over de zonevreemde bedrijven. De decreetgever heeft een zeer duidelijk kader aangegeven waarbinnen men een oplossing moet vinden voor die bedrijven. Men moet via het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan trachten de zonevreemde bedrijven zone-eigen te maken of hen anders een perspectief aanreiken om, via een verschuiving van de lokalisatie, hun activiteiten opnieuw op te nemen.

In artikel 165 dat 14 dagen na publicatie in werking is getreden, heeft men in de mogelijkheid voorzien BPA's op te stellen om bepaalde zonevreemde bedrijven zone-eigen te maken. Het grote probleem van deze procedures is dat het initiatiefrecht bij het gemeentebestuur ligt. Bij het tot stand komen van het nieuwe Vlaamse regeerakkoord werd gesteld dat men moet zoeken naar een instrument dat de zonevreemde bedrijven de kans biedt zelf een initiatief te nemen om een uitspraak te bekomen waardoor ze zone-eigen worden.

De voorbije weken hebben we een aantal mogelijke technieken onderzocht. Men zou kunnen werken met een nieuw soort bouwvergunning, een bijzondere procedure, zoals het regeerakkoord voorschrijft, waarbij de provinciale commissies worden betrokken. Een andere mogelijkheid bestaat in een versnelde invoering van het planologisch attest. Dit attest heeft de bedoeling een bedrijf de kans te geven zijn gemeentebestuur te vragen of het kan blijven en uitbreiden.

Het enorme voordeel van zo een attest, dat door de decreetgever werd uitgevaardigd, is dat men tracht een planologische benadering op micro-schaal mogelijk te maken, namelijk op het niveau van het bedrijf. Een nieuw denkkader dat we de afgelopen twee weken hebben onderzocht, is het idee om het artikel met betrekking tot het planologisch attest versneld in werking te laten treden. Het zonevreemde bedrijf krijgt daarbij de kans de gemeente te vragen welk ruimtelijk perspectief het heeft. De meeste gemeenten zijn gestart met het opstellen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. We zouden als voorwaarde kunnen stellen dat de gemeente enkel advies mag uitbrengen op voorwaarde dat men een aanvang heeft ge-

Van Mechelen

maakt met de procedure van dat plan. Via dat planologisch attest weet het bedrijf waar het staat.

We onderzoeken of we in het artikel over het planologisch attest en de uitvoeringsbesluiten kunnen bepalen dat de aanvrager van het attest een soort mini-BPA bijvoegt. Dit zou op zijn kosten gebeuren. Op die manier zou het bedrijf het gemeentebestuur een vrij complete vraag kunnen stellen.

Zoals het nu is geconcipieerd is, is het planologisch attest meer een stedenbouwkundig attest voor een bedrijf. Het geeft rudimentaire gegevens. We overwegen hierin een wijziging door te voeren waarbij een zonevreemd bedrijf zone-eigen kan worden. Indien het schepencollege, in samenspraak met de gemachtigde ambtenaar en na het toevoegen van het mini-BPA, ermee akkoord gaat om een gunstig advies te geven, kan er worden gestart met de procedure van het BPA. Hierbij moet dan het volledig parcours worden afgelegd in het kader van de planologie.

De gemeenteraad, de gewestelijk ambtenaar, de streekcommissie en de centrale administratie moeten zich daarover uitspreken. De uiteindelijke bekrachtiging gebeurt door de minister. Het voordeel van deze werkwijze is dat het oplossen van deze problematiek niet wordt beperkt tot het interpreteren of verstrekken van een bouw- of milieuvergunning. Men voorziet in een oplossing die een duurzamer kader zou creëren, namelijk het feit dat dit bedrijf zone-eigen kan worden. Binnen het mini-BPA wordt dan ook de mogelijkheid geschapen een bouw- of milieuvergunning te bekomen.

We hebben de administratie gevraagd te onderzoeken of we deze mogelijkheid decretaal hard kunnen maken. Het is de bedoeling om het ontwerp zo snel mogelijk aan het Vlaams Parlement voor te leggen.

Naast de juridisch-technische wijzigingen voorziet het regeerakkoord ook in een aanpassing van het tijdstip waarop de planbaten verschuldigd zouden zijn. We willen de planbaten met betrekking tot zonevreemde bouwsels slechts operationeel maken op het moment dat men bij vervreemding van het goed financiële baten zou genieten van die nieuwe zonering.

Dit zijn een aantal argumenten waarmee ik kan toelichten waarom de uitvoering van dit decreet is uitgesteld. We overwegen het decreet inhoudelijk op een aantal punten bij te schaven. Ik heb ook aan

mijn administratie gevraagd om met betrekking tot de toepassing en uitvoering van artikels 165 en 166 zo snel mogelijk een evaluatie te maken van de problemen die daarbij rijzen. Het is de bedoeling een aantal feitelijke anomalieën via een decretale regeling in orde te brengen. De heer De Roo heeft daar vorige week nog een vraag om uitleg over gesteld.

Mijnheer Coens, u had ook nog een vraag over de aanwerving. Ik kan u geruststellen. Het pakket van aanwerving van de 41 ambtenaren gaat zijn gang. U weet dat de Vlaamse administratie werkt in de terminologie van PIP- en PEP-plannen. U mag voor de precieze betekenis van die termen altijd minister Sauwens ondervragen. Het enige wat ik ervan heb onthouden, is dat dit het snel aanwerven van nieuwe ambtenaren, die we dringend nodig hebben, niet onmiddellijk heel makkelijk maakt.

U zegt dat ik onduidelijkheid creëer voor de gemeenten. Ze zouden niet goed meer weten hoe ze mensen moeten aanwerven en hoe ze hun begroting moeten opstellen. Ik wil de zaken even om draaien. Als het decreet op 1 oktober in werking was getreden, dan had men er vanuit kunnen gaan dat de gemeenten daarop hadden kunnen anticiperen en de nodige mensen hadden kunnen aantrekken. Het probleem was dat tot 1 oktober geen mens wist aan welke criteria die ambtenaren zouden moeten voldoen.

Ik kan alleen maar zeggen dat dit uitvoeringsbesluit op 27 juli principieel werd goedgekeurd. Het is nu geagendeerd in het Sectorcomité 18. Zodra we daardoor zijn, wordt dit opnieuw principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering. Dan gaat het naar de Raad van State voor advies. Daarna kunnen wij het kenbaar maken aan de gemeenten. Als er niets misloopt, hoop ik dat we dit voor het einde van het jaar aan de gemeentebesturen kunnen laten weten. Dan hebben ze vier tot vijf maanden tijd om de juiste ambtenaren aan te stellen, en om de juiste ambtenaren bij te scholen of te herscholen, naargelang van de kwalificatie die daarvoor nodig is. Voor dit zeer concrete dossier was dit dus zeker een zegen in plaats van een nadeel.

Met betrekking tot het advies van de VVSG, moet ik inderdaad stellen dat in de Vlaamse regering werd beslist dat minister Sauwens contact zou opnemen met de VVSG. Die vereniging was inderdaad voorstander van het uitstellen van het decreet. Het ging dan wel om een beperkte periode, niet om zeven maanden. Ik neem mijn volle politieke verantwoordelijkheid om te zeggen dat, als we het uitstelden, we er toch voor moesten zorgen dat

Van Mechelen

het nodige klaar was om het decreet uit te voeren tegen 1 mei.

Tot slot wil ik nog even meegeven dat ik elke dag wordt geconfronteerd met nieuwe anomalieën. De Koninklijke Federatie van Belgische Notarissen bijvoorbeeld is me komen opzoeken met de mededeling dat indien het decreet op 1 oktober in werking zou treden, volgens de huidige bepalingen gedurende een periode van zes weken geen enkele notariële akte meer zou kunnen worden verleden in Vlaanderen.

Mijnheer Coens, dat zijn toch dingen die in een maatschappij als vandaag niet kunnen gebeuren. In de overgangsbepalingen zullen we dus ook in een aantal bijkomende mogelijkheden voorzien, zodat we niet met dezelfde problemen worden geconfronteerd als het nieuwe decreet op 1 mei in werking zal treden.

Het zou onverstandig zijn om deze materie te polemiseren. In samenspraak met deze commissie wil ik erover waken dat we al onze positieve energie gebruiken om ervoor te zorgen dat het nieuwe decreet, dat ongetwijfeld een aantal nieuwe mogelijkheden en uitdagingen in zich houdt, op een zo ordentelijk mogelijke manier en op een verantwoorde manier op 1 mei in werking kan treden.

Ik zal er ook voor zorgen dat de drie fameuze nota's van de administratie aan de voorzitter van de commissie worden bezorgd. Zo kunnen alle commissieleden er kennis van nemen.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord en voor het feit dat u de nota's van de administratie ter beschikking wilt stellen. Het zou natuurlijk wel logischer geweest zijn als we die nota's al in de commissie hadden kunnen bespreken.

Ik blijf hoe dan ook met een aantal vragen zitten. De administratie is niet veranderd, de juridische dienst is niet veranderd, het departement LIN is niet veranderd, de Federatie van Notarissen is niet veranderd, maar toch hebben al deze instanties of geadviseerd of gelobbyd omtrent dit decreet bij de toenmalig bevoegde minister, minister Stevaert. Toen werd dus gesteld dat 1 oktober perfect haalbaar was, maar nu worden die zaken anders geïnterpreteerd. Zulke tegenstrijdigheden verbazen me

toch wel. Ik hoop dat dit is uitgesproken met uw collega in de regering.

Als dit decreet op 1 mei in werking treedt, is het toch ook belangrijk dat de zaak in fases wordt uitgelegd en geduid. Een goede communicatie is heel belangrijk. Door de kortstondige behandeling van het uitstel in de plenaire vergadering creëert men op het veld duidelijk een aantal verwarde gegevens. Het antwoord vandaag verduidelijkt al heel wat. Toch zou het goed zijn dat ook op het terrein duidelijk wordt gemaakt in welk tijdschema men bepaalde zaken kan aanvangen in verband met de bijscholing, de ambtenaren, de mogelijke wijzigingen, enzovoort. Er moet een duidelijk tijdschema worden opgesteld. Dat tijdschema moet dan ook op een officiële manier worden overgemaakt. Dit kan gebeuren via de VVSG, maar het moet zeker en vast ook rechtstreeks naar de gemeenten gaan.

De gemeenten moeten de kans krijgen zich goed voor te bereiden op het moment dat het decreet op 1 mei in werking zal treden. Daarom wil ik de minister vragen om toch nog te verduidelijken wat de concrete timing is van twee zaken die hij aangeeft. Hij heeft het onder meer gehad over een aantal technisch-juridische wijzigingen van het decreet. In een vorige commissie heeft hij als tijdschema Pasen genoemd. Nu heeft hij daar niets over gezegd.

Dan is er ook nog het voorstel tot het vervroegd in werking laten treden van het planologisch attest. Ik ben blij dat de minister, in tegenstelling tot de ministers uit de vorige regering, toch verwacht dat het vervroegd in werking treden van de desbetreffende artikels van dit decreet een hefboom kan zijn voor bedrijven die initiatieven willen uitlokken om planologische uitspraken te verkrijgen van de gemeente over hun zonevreemde bedrijven. Het is inderdaad een zeer goed idee van de minister om de artikels die daarop betrekking hebben, vervroegd in werking te laten treden. Mijn vraag blijft wel op welke korte termijn de minister denkt dit te kunnen laten gebeuren.

Ook voor de andere technisch-procedurele wijzigingen hoop ik dat de minister dit duidelijk kan aangeven. We moeten dit op een correcte manier in de commissie kunnen bespreken.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Het is natuurlijk wel zo dat het dezelfde omkadering is. Het departement LIN is niet veranderd. De administratie is niet veranderd. De Federatie van Notarissen is

Van Mechelen

evenmin veranderd. Ik wil daarop gewoon het volgende antwoorden. Ik heb al heel wat contact gehad met de administratie. Het gaat hier om een technisch en complex dossier. Het parlement wil soms zo snel gaan in de volledige analyse van een aantal teksten dat de administratie gewoon niet kan volgen.

Ik verwijs in dit verband naar een oud-collega van ons, de heer Suykerbuyk. Hij heeft er altijd voor gewaarschuwd dat dit een van de grote nadelen is van een eenkamerstelsel. Elders wordt een dergelijke tekst in één kamer goedgekeurd. Dan gaat hier wat tijd over. De tekst wordt bekeken, bestudeerd en geproefd. Deze tekst komt vervolgens in een tweede kamer, die hem vaak aanpast.

Wij hebben een eenkamerstelsel. Wij hebben dit decreet in een zeer snel tempo moeten voltooien. De datum 18 mei zegt genoeg in het licht van 13 juni. Dat het decreet op papier is geraakt, kan als een verdienste worden beschouwd. Mijn administratie heeft mij meegedeeld dat zij nog een aantal zaken vaststelt bij het napluizen van de tekst die uiteindelijk uit de commissie is gekomen. Ik denk dat het verstandig is om die zaken alsnog recht te zetten.

Ik heb op woensdag 3 november een vergadering met de VVSG gepland, om uiteindelijk met die vereniging af te spreken hoe wij over dit soort onderwerpen zullen communiceren. Mijn directeur-generaal heeft een omzendbrief tot alle gemeentebesturen gericht, waarin staat wat er moet gebeuren. Nu moeten we proberen meer concrete informatie mee te delen.

Ik heb de administratie ook gevraagd om eens na te gaan welke gemeenten geïnformatiseerd zijn en welke de nog beschikbare geheugencapaciteit is van bestaande informatica bij gemeentebesturen. Ik ben zelf ooit nog schepen van informatica geweest in een gemeente, en ik herinner me dat het laten draaien van een bevolkingsregister een enorme geheugencapaciteit vergt om de nodige snelheid in de dienstverlening te kunnen ontwikkelen.

Als we hier nog een vergunningsregister aan koppelen dat per gemeente en per perceel een ruimtelijke coördinaat met bijbehorende informatie in een geheugen opslaat en operationeel maakt, zullen een aantal gemeenten volgens mij effectief ernstige problemen ondervinden. De administratie is gevraagd om hierover een hearing en de nodige sensibilisering te organiseren, zodat de gemeenten

tenminste beseffen dat ze uiterlijk tegen het einde van volgend jaar een voldoende sterk informaticastelsel moeten hebben om een en ander te kunnen verwerken.

Wat de financiële tegemoetkoming betreft, stonden er in het besluit een aantal voorstellen van vergoeding. Ik was het daar, mijnheer Coens, niet mee eens. Ik heb deze voorstellen uit de uitvoeringsbesluiten geschrapt. Ik wil daaromtrent een compleet kader uitwerken. Ik ben namelijk de mening toegedaan dat we de gemeenten in deze materie een belangrijke nieuwe opdracht geven. We moeten hen op een behoorlijke wijze financieel proberen te ondersteunen. Ik ben er mij van bewust dat die ondersteuning niet de volle 100 percent zal dekken. Ik denk evenwel dat we toch een ernstige inspanning moeten leveren en zal dit binnen de Vlaamse regering ook verdedigen. De gemeenten moeten voldoende financiële middelen krijgen om deze moeilijke opdracht uiteindelijk te vervullen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Coens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de afbakening van natuurlijke en agrarische structuur

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Tyberghien tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de afbakening van natuurlijke en agrarische structuur.

Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is

Tyberghien-Vandenbussche

toch al een tijdje geleden dat we het Ruimtelijk Structuurplan hebben goedgekeurd. Wij zijn na uw uitleg in verband met het decreet op de ruimtelijke ordening bijzonder nieuwsgierig naar uw mening inzake de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

We herinneren ons allen de grote discussies en de lange overlegvergaderingen om tot een eensgezind standpunt te komen. Ik denk dat we in het Ruimtelijk Structuurplan een gezond evenwicht hebben gevonden, waarbij de ruimtelijke boekhouding elke sector in Vlaanderen tegemoetkomt. In de Septemberverklaring vinden we de beleidskeuze voor een offensief natuurbeleid met de nodige kredietvoorziening en de versnelde uitvoering van het natuurdecreet terug. De begroting zou zelfs in extra middelen voorzien voor de aankoop van duin-, bos- en natuurgebied en voor de creatie van stadsbossen. Dit kan ons enkel verheugen.

Hierbij wordt de link echter niet gelegd met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, waar het principe van de gelijkwaardige en gelijktijdige afbakening van zowel natuur als agrarische structuur wordt verzekerd. Beide zijn ook zeer nauw met elkaar verbonden. De ruimteboekhouding is hier ook afhankelijk van. Het is niet duidelijk of we die 750.000 hectaren voor beroepslandbouw zullen kunnen verzekeren. Ik denk dat wij vooral op dit vlak waakzaam moeten zijn.

U bent goed geplaatst, mijnheer de minister, om erover te waken dat de landbouw niet in een minderheidspositie terechtkomt bij het verdelen van die schaarse open ruimte. Daarom zou ik graag inzicht krijgen in de huidige stand van zaken. De nodige opdrachten in het kader van de afbakening van de natuurstructuur schijnen gegeven te worden. Wij vinden hierbij niets terug in de context van de afbakening van het agrarisch gebied. Wat is er reeds gebeurd ? Wat is de timing voor de realisatie van de afbakening van het agrarisch gebied ?

Een tweede vraag gaat over de impulsen aangaande bosuitbreiding en stadsbossen. Wij vragen ons af wat de relatie is tussen die in het ruimtelijk structuurplan vastgelegde 10.000 hectare bosuitbreiding en die stadsbossen. Komen die daar bovenop ?

Wij horen in dit verband verschillende geluiden, afhankelijk van de spreker van het moment. Volgens de heer Denys moeten gronden voor bebossing niet worden aangekocht, maar kan men dit realiseren via beheersovereenkomsten. Volgens minister

Dua moeten de stadsbossen worden gerealiseerd via projecten landinrichting. Er circuleert zelfs een oproep om in de pachtwet een opzeg mogelijk te maken voor bebossing gedurende 25 jaar. Deze verschillende ideeën en voorstellen zaaien op het veld zelf grote verwarring. Hoe zit het nu eigenlijk met die 10.000 hectare ecologisch verantwoorde bosuitbreiding ? Zijn er reeds opdrachten gegeven ?

Een derde vraag betreft de stedelijke afbakening. Die is mee bepalend voor de afstemming op de verschillende planniveaus. Heeft de minister weet van de stand van zaken van de provinciale structuurplanning ? Deze planning bepaalt de hiermee rechtstreeks verbonden gemeentelijke planning. Wij weten allemaal dat de uitvoeringsplannen van al deze structuurplannen moeten volgen. In het kader van de rechtszekerheid dient hieromtrent dringend duidelijkheid worden geschapen. Ik zou graag horen hoe ver het met dit uitvoeringsbesluit staat.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Ik wil ervoor pleiten om de uitvoeringsplannen zo kort mogelijk op de structuurplannen te laten volgen, zodat men geen juridische problemen krijgt. Zij die zich benadeeld voelen door de bindende bepalingen van de structuurplannen gaan immers naar de Raad van State. Dat is een belangrijke juridische opmerking.

De oppervlakten in de structuurplanning veranderen natuurlijk niet met een andere regering. Ik zie daarom niet goed in wat het probleem is.

Naar aanleiding van een interpellatie van de heer Denys waren de commissieleden van de verschillende meerderheidspartijen het erover eens dat men goed moet onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om de bebossing te realiseren. De verschillende mogelijkheden die de leden hebben aangehaald, moeten eens op een rijtje worden gezet.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, ik vind het grappig hoeveel schrik men altijd heeft wanneer over de landbouwstructuren wordt gesproken. Nochtans gaat het over slechts 10.000 hectare bosuitbreiding, tegenover 750.000 hectare agrarisch gebied. Dit is toch wel een groot verschil in schaal. Ik vind dit nog grappiger omdat de laatste tien jaar tienduizenden hectaren landbouwgrond verloren zijn gegaan voor bewoning en industrie-terreinen. Men reageert altijd tegen de zwakste.

Vertriest

De Boerenbond heeft zijn agrarische structuur reeds lang uitgetekend. Natuurlijk gebeurde dit niet binnen een structuurplan, maar wel zeer partieel. Dit staat haaks op het structuurplanningsproces. We moeten nagaan wat hiermee moet gebeuren.

Mijnheer de minister, er moet zo snel mogelijk werk worden gemaakt van de structuur van het buitengebied in zijn totaliteit. Dat omvat zowel de landbouwstructuur, de natuurlijke structuur, de bosstructuur als de recreatie. Dit is nodig om te vermijden dat het buitengebied te sterk wordt ingekrompen naar aanleiding van de afbakening van de stedelijke gebieden die momenteel aan de gang is. Ik heb schrik dat men vooral zal uitgaan van de stedelijke en economische dynamiek en veel minder van de dynamiek in het buitengebied. Dit euvel zit trouwens reeds in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen vervat. Wat als stedelijk gebied wordt afgebakend, gaat sowieso verloren voor de buitengebiedsdynamiek. Bij de structuurplanning moet er een evenwicht worden bereikt.

Mijnheer de minister, is het waar dat een toekomstige deputatie nog weinig kan veranderen aan de procedure en het advies zodra de provinciale structuurplannen zijn opgesteld ?

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de minister, ik vraag u snel werk te maken van de afbakening van de stedelijke gebieden, aangezien werd bepaald dat sommige delen van gemeenten in de rand rond Antwerpen tot het stedelijk gebied behoren. Voor de gemeenten is het heel moeilijk hun structuurplanning op te stellen als ze niet weten welke delen stedelijk gebied zijn en welke delen buitengebied.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, in 1997 werd door de administratie Ruimtelijke Ordening in overleg met de bevoegde afdeling van Aminal, namelijk de afdeling Bos en Groen, de afdeling Natuur en de afdeling Land, een procesverloop voor de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur uitgewerkt.

Deze werkwijze leidde tot drie zaken. Ten eerste gaf de afdeling Ruimtelijke Planning van Arohm een eerste, weliswaar rudimentaire, aanduiding van de bestaande gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur op een schaal van 1 op 100.000. Ten tweede stelde de administratie Land een sectorvisie landbouw op op een schaal van 1 op 10.000 en stelde de administratie Bos en Groen een sectorvisie bosuitbreiding op op een schaal 1 op 50.000.

Vanzelfsprekend moet ik met de minister van Landbouw en Leefmilieu een werkwijze en timing afspreken. Ik benadruk dat in het regeerakkoord heel duidelijk wordt geformuleerd dat de vooropgestelde timing, namelijk tegen het jaar 2003, en de uiteindelijke afronding van het proces, namelijk de gelijktijdige en gelijkwaardige afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, moeten worden nagestreefd.

Rekening houdend met deze doelstelling is er volgens mij een coördinerende rol weggelegd voor de administratie Ruimtelijke Ordening en meer in het bijzonder voor de afdeling Ruimtelijke Planning. Er werken daar trouwens een aantal zeer knappe ambtenaren.

Ten tweede passen de impulsen voor het aanleggen van stadsbossen in de kwantitatieve optie in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen met betrekking tot 10.000 hectare ecologisch verantwoorde bosuitbreiding. Voor de stadsrandbossen lijkt het mij aangewezen dat de locatiekeuze van en de besluitvorming over deze bossen mee wordt opgenomen in de afbakeningsprocessen van de stedelijke gebieden. Dit mag daar niet los van staan. Het moet een geïntegreerd geheel vormen. In de lopende afbakeningsprocessen voor groot- en regionaal-stedelijke gebieden hebben vertegenwoordigers van de afdeling Bos en Groen in de ambtelijke werkgroep bestaande initiatieven of voorstellen ingebracht in het afbakeningsproces. De beschikbare knowhow wordt ingebracht in de werkgroep. Ook in de afbakeningsprocessen voor de kleinstedelijke gebieden die op termijn op initiatief van de provincie zullen plaatsvinden, zal hieraan dezelfde aandacht moeten worden besteed.

Voor de andere bosuitbreidingsprojecten, namelijk regionale bossen en de versterking van de bestaande bosstructuur, zal de sectorvisie van de afdeling Bos en Groen in het kader van het afbakeningsproces van de gebieden van de natuurlijke en de agrarische structuur worden geïntegreerd in een ruimtelijke visie op de gewenste natuurlijke en ag-

Van Mechelen

rarische structuur. Dit zal een zaak van evenwichten worden.

Er werd gevraagd hoe ver we staan. Sinds begin 1998 werden vijf afbakeningsprocessen voor groot- en regionaal stedelijke gebieden opgestart. In eerste instantie werd beslist de werkwijze op punt te stellen en toe te passen voor de afbakeningsprocessen van de regionaalstedelijke gebieden Aalst en Mechelen, die startten in januari 1998, en voor Kortrijk, gestart in maart 1998. Vervolgens werden deze afbakeningsprocessen in oktober 1998 gestart voor het regionaalstedelijke gebied Turnhout en in april 1999 voor het grootstedelijk gebied Gent. Voor het proces in Aalst en Mechelen ligt momenteel een finaal voorstel van afbakening voor, inclusief een voorstel van afbakeningslijn en actieprogramma. In de volgende fase zullen de gemeenten en provincieraden om advies worden gevraagd. Daarna zal het standpunt van de administratie worden gevraagd.

Na de bespreking van deze adviezen zal het volledige dossier aan de minister worden overgemaakt en kan de opmaak van het afbakeningsplan starten. Voor de afbakening in Kortrijk en Turnhout wordt gewerkt aan de hypothese van een gewenste ruimtelijke structuur en een voorstel van afbakening. Dit laatste moet klaar zijn voor het einde van het jaar zodat we in 2000 kunnen starten met de officiële adviesprocedure. In functie van de versnelde uitvoering van het RSV wordt ernaar gestreefd om nog voor het einde van dit jaar twee bijkomende afbakeningsprocessen op te starten, namelijk voor het regionaal-stedelijk gebied Hasselt-Genk en een tweede regionaal-stedelijk gebied, met name Brugge, Leuven, Oostende, Roeselare of Sint-Niklaas. Het is de bedoeling de resterende afbakeningsprocessen op te starten in 2000: het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel, het grootstedelijk gebied Antwerpen en de overige vier regionaal-stedelijke gebieden. De begroting 2000 voorziet hiervoor in 54 miljoen frank. Zoals u begrijpt, wordt het leeuwen-aandeel van de afbakeningsplannen uitbesteed aan de privé-sector.

Alle provinciebesturen zijn bezig met de opmaak van een provinciaal ruimtelijk structuurplan. Conform de rondzendbrief 96/6 over de provinciale structuurplanning wordt bij iedere stap een structureel overleg georganiseerd met mijn administratie, de betrokken gedeputeerde en de provinciale planningsdienst.

Het verst gevorderd zijn de provinciebesturen van West-Vlaanderen en Antwerpen. In West-Vlaanderen ligt het Tussentijds Document 3 voor dat principieel is goedgekeurd door de bestendige deputatie en de provincieraad. Na ruim overleg zal dit document in de komende maanden door de betrokken provinciale diensten worden uitgewerkt tot een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan.

In Antwerpen wordt rond deze tijd een ruime overlegronde georganiseerd over het tweede concept van voorontwerp van het provinciaal ruimtelijk structuurplan. De bestendige deputatie heeft zijn principiële goedkeuring gehecht aan het informatieve en richtinggevende gedeelte van dit tweede concept. Afscheidnemd gedeputeerde De Weze maakt daar een erezaak van.

In Oost-Vlaanderen ligt een concept van informatief gedeelte met een aanzet tot visie op tafel. Over dit document is nog geen formele beleidsuitspraak door het provinciebestuur geformuleerd. Een reeks openbare hoorzittingen hierover is gepland.

In de provincie Vlaams-Brabant is door de betrokken provinciale diensten een discussierapport opgesteld waarin zowel elementen van de bestaande als de gewenste ruimtelijke structuur zijn opgenomen. Over dit document is gedebatteerd in de bestendige deputatie.

In de provincie Limburg is door de betrokken diensten een voorontwerp van gewenste ruimtelijke structuur uitgewerkt. Het zal na bespreking in het provinciebestuur worden voorgelegd voor een ruim georganiseerde inspraak- en informatieronde.

We moeten in de volgende twee jaar op een volwassen en open manier tegemoetkomen aan de aspiraties van het RSV. Dit gaat gepaard met keuzes maken, daar kunnen we niet onderuit. Ik werd deze morgen gewekt door telefoontjes van de VRT over de gewestplanwijziging in Oudenaarde. Ik wil benadrukken dat deze wijziging volledig overeenkomt met de implementatie van het gewestplan, namelijk de verschuiving van landbouwgrond naar nieuwe bestemmingen zoals bos- en natuurgebied, maar ook naar industriezone. Ik ben trouwens geschrokken van de archaische manier van werken bij de gewestplanwijziging. Ik kijk uit naar de informatisering van deze diensten.

In het gewestplan-Oudenaarde voerden we de eerste groene gewestplanwijziging door, mevrouw Vertriest. In dit geval is er een verschuiving van landbouwzone naar natuurgebied van 750 hectare.

Van Mechelen

We willen vooral de valleien van de Bovenschelde beschermen. Op termijn wordt 250 hectare landbouwgrond omgezet in bos- of bosuitbreidingsgebied. Ongeveer 50 hectare wordt bedrijventerrein. Circa 1.050 hectare landbouwgrond krijgt een nieuwe bestemming. Ik reken ook op ideeën en voorstellen van plaatselijke platformen en betrokkenen. De GOM's, met hun gebruikelijk dynamisme, zullen zeker hun inbreng leveren voor wat de bedrijventerreinen betreft. We moeten ervoor zorgen dat de verschuivingen evenwichtig zijn.

De administratie, vooral de afdeling Planning, werkt hard. We moeten in de komende maanden enkel nog de nodige aanbestedingen op gang krijgen. We mogen echter niet tot een oververhitting van de markt komen zoals met het Aquafindossier, waar de overheid veel meer moet betalen dan oorspronkelijk gepland. We kampen met een manifest gebrek aan personeel, zowel in de administratie, als in de gewestelijke diensten en de gemeenten, maar ik reken op beterschap.

De voorzitter : Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche : Mijnheer de minister, alles wordt afgebakend en vastgelegd. Het aantal woningen en het industriegebied zijn per provincie toegekend. Ik kan uw redenering grotendeels volgen, stadsbossen horen inderdaad thuis in de stedelijke gebieden. U hebt echter niet geantwoord op mijn vraag over de landbouwgebieden. Hoe zal de toekenning daar worden gerealiseerd ? U hebt het over 750.000 hectare agrarisch gebied, maar hoe kunt u die oppervlakte garanderen ? Zal de landbouw gewoon het overgebleven gebied krijgen, of zult u ook dat effectief vastleggen ?

Minister Dirk Van Mechelen : Een deel van de landbouwgrond zal een nieuwe bestemming krijgen. We doen er verstandig aan om eerst te onderzoeken waar we landbouwgrond kunnen omzetten in natuur-, bos- en bosuitbreidingsgebied. Ik wil er ook aan toevoegen dat de bosuitbreiding een langetermijnoptie is. Men heeft namelijk een nieuw voorschrift voor het gewestplan ontwikkeld waarbij landbouwgebieden kunnen worden omkaderd met groene stippen op het gewestplan. Men bepaalt dat eigenlijk de bosuitbreiding op het terrein plaats vindt op het ogenblik dat een landbouwactiviteit stopt en de bebossing start.

Ten tweede is er binnen de ambtelijke werkgroep een inbreng van zowel de afdeling Land als van de afdeling Bos en Groen. Maak u echter geen zorgen, ik ben redelijk goed op de hoogte van het feit dat ook de nodige andere structuren er hun commentaar op geven en proberen hun inbreng te doen. Tot slot vindt er een adviesronde plaats waarin het aan eenieder toekomt zijn inzichten kenbaar te maken vooraleer een en ander wordt vastgelegd.

Het belangrijkste is dat we proberen een aantal zeer waardevolle valleigebieden te beschermen zoals bijvoorbeeld in onze Vlaamse Ardennen. Er is een bijkomende zonering gebeurd op bijvoorbeeld het gewestplan-Oudenaarde waar voor het eerst wordt bepaald dat in bepaalde landbouwzones niet meer mag worden gebouwd, maar dat rond de boerderijen – en daar heb ik een wijziging doorgevoerd – voldoende ruimte wordt gecreëerd om nog bebouwing toe te laten. Men laat dus bebouwde eenheden bestaan binnen landbouwzones, waar rond men een kader tekent binnen hetwelk de hoeve nog kan worden uitgebreid, maar men zal in de andere zoneringen geen landbouwconstructies meer toelaten.

Ik ben nog maar drie maanden minister en ik word dagelijks geconfronteerd met tonnen bouwberoepen. Op sommige momenten wordt men geconfronteerd met inplantingen waarbij men zich de haren uit het hoofd zou trekken. Zo wil men bijvoorbeeld in een zeer waardevol valleigebied plots een kippenkwekerij van 100 meter lang op 50 meter breed met een dak op 6 meter hoog inplanten zodat van dat prachtig valleigebied niets meer overblijft. Ik denk dat we in samenspraak met de landbouwsector moeten nagaan waar uitbreiding nog kan op een ruimtelijk verantwoorde manier, zonder in enige rigiditeit te vervallen.

De voorzitter : Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche : Mijnheer de minister, dit laatste is vooral een pleidooi om inderdaad gelijktijdig en gelijkwaardig de zaken te regelen, zodat men weet waar men die kippenkwekerij wel mag zetten. Het gaat er uiteindelijk om dat men bedrijfszekerheid moet hebben, ook in de landbouw. Daar speelt de rechtszekerheid ook een rol in. Dat was de bedoeling van mijn vragen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over "Route 49" te Damme

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwkerke tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over "Route 49" te Damme.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag is een concrete vraag rond een praktisch probleem. Route 49 staat voor een succesvolle illegale inrichting, gelegen in Damme-Sijsele, waar indoor-karting, bowling en een kinderspeeldorp de belangrijkste aantrekkingspolen vormen. Route 49 dankt zijn naam aan de vlakbij gelegen N49 en ligt midden in een waardevol natuurgebied waar heel wat natuurontwikkelingsprojecten op het programma staan. Ik denk aan het boomkikkerplan van Aminaal, het krekensbeleidsplan in het kader van de Euregio Scheldemond – dus ook van internationale waarde -, de acties in het kader van het Regionaal Landschap Zwinstreek en het gemeentelijk natuurontwikkelingsplan van de stad Damme-Sijsele zelf.

Ondanks het feit dat de Route 49 zich in een zonevreemd gebied situeert – het is natuurgebied op het gewestplan – en niet over de nodige milieu- en bouwvergunningen beschikt, exploiteren de uitbaters de zaak verder alsof er niets aan de hand is. De uitbaters zijn tegen de weigering van de vergunning in beroep gegaan bij de Raad van State, maar dat beroep is mijns inziens niet opschortend. Op 9 oktober 1998 stelde de milieu-inspectie een proces-verbaal op en gaf een bevel tot sluiting. Vandaag, een jaar later, stellen we vast dat die sluiting nog steeds geen feit is, dat de illegaal gebouwde constructies nog steeds overeind staan en dat de ecologische waarden ondertussen verder schade lijden.

Ik heb twee concrete en één algemene vraag. Ik vraag me af of de uitbaters van Route 49 over bijzondere gaven beschikken daar ze ondanks en tegen de wil in van de diverse overheden een jaar lang rustig verder doen zonder gevolgen. Kan de minister me de redenen geven waarom niet wordt opgetreden ? Wanneer zal er worden opgetreden ? Hoe zou in dergelijke gevallen steeds moeten worden opgetreden ?

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is vandaag de tweede maal dat ik me bij mijn buurtbewoner de heer Van Nieuwkerke aansluit. Ik wil het niet over dit specifiek geval hebben, maar wel over het probleem in het algemeen. Het betreft een inrichting waaraan een milieuvergunning werd geweigerd. De milieu-inspectie heeft dan ook instructies gegeven tot sluiting.

Nu is de betrokken uitbater in beroep gegaan tegen de beslissing van de weigering van de vergunning. Dat is niet uitzonderlijk, dit gebeurt meer. Maar wat als de milieu-inspectie, die daarvoor de volle bevoegdheid heeft, of het stadsbestuur beslissen tot sluiting, en in beroep worden de betrokkenen geheel of gedeeltelijk in het gelijk gesteld ? Wat gebeurt er dan met de schadeclaims van de uitbaters ? Dit heeft concrete gevolgen voor de optredende instanties.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, ik ben eerst op de landkaart gaan kijken welke weg Route 49 was, tot me werdesignaleerd dat het hier om een constructie gaat. Ik wil eerst opmerken dat er behalve het in de vraag vermelde proces-verbaal van de milieu-inspectie nog een proces-verbaal werd opgesteld op 12 januari 1999 door de ambtenaren van Arohm West-Vlaanderen. Hierin werd gesteld dat : 'volgende werken en handelingen wederrechtelijk in uitvoering waren en in stand werden gehouden : ten eerste : herinrichten en uitbreiden van een gedeelte van een gebouwencomplex, voorheen steenbakkerij, tot indoor-karting, bowling, bar en indoorspeeltuin, en bouwen van een inkomsas en het wijzigen van de achtergevel ; ten tweede : de aanleg van een parking door middel van asfaltverharding en steenslagverharding.'

Dit proces-verbaal werd drie dagen later, op 15 januari, overgezonden aan het parket. Er werd tot op vandaag geen herstellvordering geformuleerd omdat naar verluidt eerst de gemeente werd verzocht haar standpunt mee te delen. Die heeft haar antwoord in beraad gehouden tot de bevoegde minister voor Leefmilieu een beslissing zou hebben genomen met betrekking tot het beroep dat werd ingesteld tegen het sluitingsbevel. De gemeente zou wachten met haar herstellvordering in te dienen tot de minister van Leefmilieu een uitspraak heeft gedaan over het beroep tegen de sluiting.

Van Mechelen

Tevens kan ik u meedelen dat het parket thans de gemachtigde ambtenaar heeft verzocht om definitief zijn standpunt met betrekking tot de herstellvordering kenbaar te maken. Dit zal eerstdaags gebeuren, weliswaar na overleg met de milieu-inspectie, waarna de rechterlijke macht moet beslissen welk gevolg wordt gegeven aan het opgestelde proces-verbaal.

Ten gronde worden we in Vlaanderen geconfronteerd met een recidiviteit van een aantal problemen. Ik merk dit op bij het ondertekenen van beslissingen in verband met bouwberoepen. Hieronder valt ook heel het circuit van karting. Dit doet me een beetje denken aan het verhaal van de paardenstallen. Een paardenliefhebber mag geen stallen bouwen in een woongebied, een woonparkgebied, een landbouwgebied of een KMO-zone. De vraag is dan ook waar het wel is toegestaan.

Hetzelfde probleem doet zich voor inzake de kartingcircuits. Ze liggen ofwel in verlaten sites van bedrijven ofwel openen ze in een KMO-zone. In beide gevallen is het illegaal.

Wat de grond van de zaak betreft, heb ik de directeur-generaal gevraagd een beleidsnota op te stellen. Toen de golfsport opgang maakte, heeft men de Golfnota opgesteld. We hebben nu de behoefte een beleidsvisie te ontwikkelen met betrekking tot een hele reeks van activiteiten, waaronder ook in- en outdoor karting. Meestal worden daarbij nog een aantal randactiviteiten ontwikkeld, zoals horeca, kinderopvang, enzovoort.

Deze commissie moet zich de vraag stellen waar die activiteiten kunnen plaatsvinden. Het feit dat ze nu vaak zijn gevestigd in natuurgebied, maakt de toestand precair. In sommige gevallen komen industriezones en verlaten bedrijfsterreinen daarvoor in aanmerking. De voorwaarde is dan wel dat er geen overlast is voor omwonenden of voor de natuur als dusdanig. We moeten dit te allen prijze vermijden. Op dit moment ontbreekt die beleidsvisie.

De administratie meldt me dat men niet over de nodige mankracht beschikt om zelf afgeronde voorstellen aan te bieden. Ik overweeg de federatie te vragen zelf een voorstel uit te werken of een gespecialiseerd advocatenbureau in te schakelen. Men zou dan, in samenwerking met planologische teams, een oplossing kunnen bieden. Het spreekt vanzelf dat ik dit aan de commissie zal voorleggen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik ga akkoord met de algemene beschouwingen over onder andere de indoor karting. Het is de bedoeling dat we keuzes maken. We moeten niet enkel landbouwzones, KMO-zones en bedrijventerreinen in aanmerking nemen, maar we moeten ook toeristische keuzes maken.

Het gebied dat mooi aansluit bij de Zwinstreek en de prachtige polders heeft ook een aantrekkingskracht op de kusttoeristen. Men kan er fietsen, wandelen, enzovoort. We moeten fundamentele keuzes maken. Ik hoop dat het dossier snel wordt opgelost.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekomst van Doel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Demeester tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekomst van Doel.

Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, voor velen onder ons is Doel een belangrijk dossier. Het is ook een geladen dossier. De vorige regering heeft die zaak behandeld. Ze is toen niet over één nacht ijs gegaan en heeft op dat ogenblik belangrijke en fundamentele keuzes gemaakt ten voordele van de uitbouw van de Antwerpse haven.

Mijnheer de minister, het is u zeker niet ontgaan dat de Antwerpse haven een enorm economisch belang heeft. Alle collega's van de commissie zijn het erover eens dat de haven niet enkel belangrijk is voor de regio maar voor heel Vlaanderen. Een belangrijk deel van het Belgisch BBP wordt in de Antwerpse haven gecreëerd.

In de havenwereld bestaat de trend naar meer containeroverslag. In de overslagstructuur van de Vlaamse havens hadden de containers in 1980 een

Demeester-De Meyer

aandeel van 7 percent. In 1996 is dit uitgegroeid tot 22 percent. Men verwacht dat dit in 2003 zal oplopen naar een derde van de overslag.

Deze tendens heeft dus een duidelijk effect op de overslagstructuur van de Antwerpse haven en op de uitbouw van de infrastructuur. De bedoelde uitbouw van de Waaslandhaven heeft onvermijdelijk ook een ruimtelijke impact. Eigenlijk is Vlaanderen veel te klein. We moeten voor elk gebied vechten. Het is duidelijk dat er een ruimtelijke weerslag is op de leefgemeenschap in Doel.

De beslissing over de bouw van het Deurganckdok werd genomen op grond van een gedegen technisch-wetenschappelijk dossier. De vorige regering heeft de beslissing genomen na grondig onderzoek. Men heeft bovendien een sociaal begeleidingsplan opgesteld, dat loopt tot eind 2000, en een sociaal bemiddelaar aangesteld. Men heeft gezorgd voor begeleidingsprojecten voor specifieke doelgroepen. Er is ook een garantie dat elke inwoner een evenwaardig bouwperceel ter beschikking krijgt, en er zijn garanties ingebouwd voor de natuurcompensaties.

Zowel voor de haven, als voor de inwoners van Doel is het belangrijk dat er duidelijkheid wordt geboden. Duidelijkheid betekent ook zekerheid. Dat is wat de mensen voor de toekomst willen. Weliswaar is niet elke inwoner van Doel gelukkig met de duidelijkheid en zekerheid die de vorige regering had gecreëerd. Ik kan daar voorbeelden van geven. Een aantal inwoners had immers veel liever dat Doel bewaard bleef. Anderen waardeerden het beleid precies omwille van die duidelijkheid.

Ik geef graag twee voorbeelden van brieven die ik zelf heb ontvangen. Een eerste brief kwam van een plaatselijke bakker, waarover een concreet dossier bestond. Hij had met eigen middelen geïnvesteerd in zijn zaak en een toekomst uitgebouwd. Hij schreef dat elke dag van onzekerheid over de vraag of hij de bakkerij kon verplaatsen, dan wel elders een zaak kon overnemen, negatief was voor de verdere ontwikkeling van zijn bedrijf. De regering is daar ook op ingegaan en heeft zo spoedig mogelijk duidelijkheid willen creëren. Een andere brief kwam van een oudere man die een woning heeft in Doel en elke dag zijn tuin verzorgt. Hij schreef liever een nieuw perspectief te krijgen dan in onzekerheid te moeten leven.

Ik kan me niet ontdoen van de indruk dat de huidige Vlaamse regering een onzekere houding aan-

neemt ten opzichte van dit dossier. Daardoor wordt ook onzekerheid geschapen voor de inwoners van Doel. Ik vind dat nefast. Ik spreek over de huidige Vlaamse regering, maar niet over elk lid ervan afzonderlijk. In het regeerakkoord werd gesteld dat een studie zal worden uitgevoerd of Doel in de gegeven omstandigheden als sociaal-economisch leefbare kern kan blijven bestaan. Daarmee heeft men een bestaande zekerheid omgezet in een onzekerheid.

U zelf tekende eind augustus een bouwvergunning voor de eerste fase van de bouw van het Deurganckdok. Daarmee creëerde u zekerheid. Ook het gecoördineerd antwoord van minister Stevaert op de vraag van de heer De Roo aan minister Stevaert en minister Dua, creëert zekerheid. In dat antwoord wordt vrij uitvoerig ingegaan op een aantal cijfers die ik straks zal citeren. Maar door de studiereis die de minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen organiseerde naar de gemeente Pernis, een dorp in het Rotterdamse havengebied, werd weer een heleboel onzekerheid gecreëerd.

Pernis telt ongeveer 7000 inwoners. De kern van Doel daarentegen heeft 620 inwoners. Daarbuiten wonen er nog een 200 mensen. Samen zijn dat 864 inwoners. Er zijn 171 eigenaars. Daarvan hebben er 131 een aanvraag ingediend tot minnelijke verwerving van hun eigendom. Dat betekent dat er in de kern nog 40 eigenaars overblijven die nog niet hebben beslist en misschien nog verlangen om in Doel te blijven, een verlangen dat overigens gerechtvaardigd is.

De minister van Welzijn en Gezondheid heeft verklaard dat het dorp nog leefbaar is mits voldoende groen, een democratisch netwerk, en enkele andere hefbomen zoals het behoud van het schooltje, ook al is het te klein. Het doet me twifelen en glimlachen. Er resten nog 40 woningen in de kern. 40 gezinnen is een bijzonder kleine groep, zelfs al zijn ze dan omringd door een beetje groen en hebben ze een netwerk. Het zou ook boeiend zijn om na te gaan of er nog kinderen bij zijn. Ik weet niet of het nog mogelijk is om daar een schooltje voor te behouden, al is het dan een klein of een te klein schooltje.

Duidelijkheid zou dus wenselijk zijn. Daarom heb ik enkele vragen. Mijn eerste vraag pas ik wat aan, omdat minister Stevaert al enige antwoorden heeft gegeven. Ik wou onder andere vragen wat met deze leefbaarheidsstudie nog wordt beoogd, wie de opdrachtgever wordt, en welke resultaten worden verwacht. Intussen heb ik gelezen dat de offertes op 28 september 1999 binnen moesten zijn, dat de

Demeester-De Meyer

studie drie maanden zal duren, en dat ze eventueel met een maand kan worden verlengd om het rapport af te werken. Intussen is de studie wellicht toegewezen, gezien op een maand tijd wel kan worden uitgemaakt wat de beste offerte is. Binnen de vier maanden kennen we dus het resultaat.

Denkt u dat er nog kan worden gepleit voor het behoud van Doel ? Denkt u niet dat het best is dat er een eenduidige communicatie bestaat ? Werden daar afspraken over gemaakt ? Bent u van oordeel dat deze studie nog in een andere richting kan wijzen, en denkt u dat Pernis vergelijkbaar is met Doel ?

Ik las in de krant dat minister Vogels mee is gegaan op studiereis en dat er ook vier kabinetsmedewerkers van andere ministers bij waren. Was uw medewerker daarbij en heeft hij een rapport kunnen opmaken waaruit bleek dat zo een vergelijking mogelijk is ? Welke lessen werden daaruit getrokken ? Wanneer denkt u dat er definitief klaarheid kan worden geschapen voor de bevolking en voor de haven, al is ze er voor die laatste partij misschien al door de ondertekening van de bouwvergunning ?

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil graag inpikken op de vraag van mevrouw Demeester. In de regeringsverklaring werd een opening gelaten voor het behoud van de gemeente Doel. Het mag politiek gezien ridicul lijken, maar we hebben een beetje onze hoop gevestigd op de aanwezigheid van Agalev in de regering. We hopen met name dat deze partij haar visie op dit dossier kan waarmaken.

Met betrekking tot de uitvoering van de plannen voor de aanleg van een containerkade in Doel hebben we altijd gepleit voor een gelijktijdigheid van de aanleg enerzijds en een sociaal begeleidingsplan anderzijds. We staan daarin niet alleen. De gelijktijdigheid wordt op dit ogenblik blijkbaar niet aangehouden, omdat bepaalde vergunningen reeds zijn verleend. Het sociaal begeleidingsplan is nog niet afgerond.

Ten tweede is er een nieuw feit, met name de escapade van minister Vogels naar Pernis. We moeten erover waken dat dit bezoek geen averechts effect heeft. Dit bezoek werd gepland om te kijken in hoeverre Doel als dusdanig nog kon worden be-

houden. Pernis is echter ingeplant op korte afstand van een containerkade zonder inbuffering. Dit kan wel eens als effect hebben dat men er ook hier aan kan denken om de inbuffering van de poldergemeente Doel achterwege te laten. Dit kan en mag niet de bedoeling zijn.

Er wordt een leefbaarheidsstudie uitgevoerd. De samenstelling van deze Vlaamse regering geeft aanleiding tot verschillende uitspraken. Mij komt het voor dat er naargelang de woordvoerder koud of warm wordt geblazen. Er zijn al enkele leefbaarheidsstudies in dit dossier uitgevoerd. Welke andere elementen zullen nu nog worden onderzocht ?

Gezien het feit dat er nog een studie wordt uitgevoerd en dat er nog een aantal dossiers hangende zijn bij de Raad van State, waarom is men reeds overgegaan tot het verlenen van de vergunningen ? Op dit ogenblik doet het gerucht de ronde – dat wordt gevoed door enkele fracties, met name de Volksunie en Agalev – in de Beverse gemeenteraad dat de eerste 500 meter van de containerkade niet zouden worden benut, en dat de concessie daar niet voor zou worden verleend. In hoeverre klopt dit met de realiteit ? Wat is de stelling van de regering hieromtrent ?

Ik moet nog een opmerking maken aan het adres van mevrouw Demeester. Ze zegt dat 131 van de 171 eigenaars in Doel een aanvraag hebben gedaan voor onteigening op vrijwillige basis, maar dat klopt niet. Er zijn misschien wel 131 mensen die een vraag hebben gesteld, maar enkel maar om te weten wat hun eigendom waard zou zijn. Dat is helemaal iets anders.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik lees dat in het antwoord van minister Stevaert.

De heer Frans Wymeersch : Bepaalde beleidsmensen willen dit graag denken, maar dit is duidelijk niet het idee van de mensen die de aanvraag hebben gedaan.

De voorzitter : Mevrouw Demeester had deze vraag aan minister Van Mechelen gesteld. Enkel het afleveren van de bouwvergunningen behoort tot de bevoegdheden van de minister. Hij kan natuurlijk wel het standpunt van de regering verduidelijken.

De interpretaties van antwoorden op een schriftelijke vraag kunnen hier niet worden behandeld. We kunnen dus niet het debat over Doel in al zijn aspecten voeren.

Voorzitter

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, ik zal toch proberen binnen het korte tijdsbestek dat me is toegemeten, duidelijkheid te scheppen.

Ik geef voor de zoveelste keer het standpunt van Agalev mee in deze zaak. We hebben zowel voor als na de verkiezingen gesteld dat de haven van Antwerpen zich kan ontwikkelen, maar wel binnen het gebied dat haar is toegemeten en op voorwaarde dat de leefbaarheid van de omgeving niet verder wordt aangetast. Niemand kan ons verwijten dat we dat standpunt niet consequent hebben toegepast. We zijn altijd duidelijk geweest.

Dan wil ik het even hebben over de CVP. We moeten een onderscheid maken tussen voor en na 13 juni. Voor 13 juni droeg de CVP regeringsverantwoordelijkheid. Zoals met alles, had je ook in dit dossier minstens één notoire CVP'er die een bepaald standpunt innam en een ander die dat tegensprak.

Ik kan daar voorbeelden van geven binnen deze commissie. Tijdens mijn eerste interpellatie in juni 1997 vertelde de heer De Meyer verhaal X en de heer Dumez het tegenovergestelde. Na 13 juni heeft de CVP geen regeringsverantwoordelijkheid meer en zou het logisch zijn dat ze een consequenter verhaal brengen. Dat is echter niet het geval. In het Waasland heeft de CVP een ongelooflijke afstraffing gekregen. Men gaat van 50 percent in oktober 1994 naar 22 percent in juni 1999. De CVP-meerderheid in Beveren neemt nu standpunten in waarmee ze haar eigen ministers in de vorige Vlaamse regering nooit heeft durven confronteren.

De voorzitter : Het is de bedoeling dat u vragen stelt aan de minister en niet dat u elkaar interpeleert over ingenomen standpunten.

De heer Jos Stassen : Dit is belangrijk, omdat de vorige minister ook haar verantwoordelijkheid draagt in dit dossier. Ze verdedigt vandaag iets anders dan de CVP in Beveren en iets anders dan de heer De Meyer. Wat is nu uw standpunt ?

De voorzitter : Mevrouw Demeester mag repliceren na het antwoord van de minister.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijn standpunt is dat de containerhaven moet worden uitgebouwd en dat er een sociaal begeleidingsplan moet worden opgezet.

De heer Jos Stassen : Dan ben ik blij dat ik dit tijdschrift van het gemeentelijk havenbedrijf van Antwerpen heb meegebracht. U moet eens goed kijken wat hier staat. Zoals wij altijd hebben aangetoond, zal de bouw van een containerkaai onder Doel, het containerdok West, de leefbaarheid van Doel niet aantasten. Dat kan men op deze foto duidelijk zien. Mijn vraag aan de minister is dan ook hoe het zit met de aangekondigde studie. Voorzover ik weet is er nog niet veel gebeurd. Ik raad iedereen aan deze foto eens rustig te bekijken en dan de standpunten van minister Vogels eens rustig na te lezen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik zit hier inderdaad in een weinig comfortabele positie. Mijn bevoegdheid als minister van Ruimtelijke Ordening is in het kader van het globale dossier enigszins beperkt. Ik zal de vragen zo punctueel mogelijk proberen te beantwoorden, en ik zal eindigen met een korte beschouwing vanuit mijn eigen visie op de ruimtelijke ordening.

Ik wil eerst even stilstaan bij de nieuwe leefbaarheidsstudie. Ik moet opmerken, mevrouw Demeester, dat de leefbaarheidsstudie wel degelijk onder de bevoegdheid valt van de minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie. Minister Stevaert bepaalt de klemtonen en de timing van deze studie. De opdrachtgever van de leefbaarheidsstudie is de administratie Waterwegen en Zeewezen. Het ontwerp van bestek met betrekking tot de onderhandelingsprocedure voor deze leefbaarheidsstudie werd onmiddellijk na de regeringsvorming aangevat.

De oproep tot de kandidaten voor deze offerte-vraag verscheen in het Bulletin der aanbestedingen op 20 augustus 1999. De kandidaturen moesten ten laatste op 2 september van dit jaar worden ingediend. Zes kandidaturen zijn ontvangen. De omslagen zijn op 3 september geopend. Na het goedkeuren van het verslag over het beoordelen van deze kandidaturen op 9 september is aan de aanvaarde kandidaten – voorzover ik weet waren er dat vijf – het voornoemd bestek toegestuurd.

In dit bestek is aangegeven dat de offertes ten laatste op 28 september 1999 moesten worden ingediend, wat ondertussen gebeurd is. Ik kan u vandaag ook medelen dat minister Stevaert gisteren, op 27 oktober, de opdracht heeft toegewezen. Ik kan u echter niet zeggen aan wie ze is toegewezen, dat moet u de minister zelf vragen.

Van Mechelen

Met betrekking tot uw vraag betreffende de communicatie, denk ik dat het inderdaad verstandig en in het belang van alle partijen zou zijn om een zo eenduidig mogelijke communicatie rond Doel te voeren. In de Vlaamse regering is daaromtrent afgesproken dat minister Stevaert dit voor zijn rekening zal nemen. Ik wil in de marge hiervan evenwel opmerken dat ik, als minister van Ruimtelijke Ordening, conform het regeerakkoord, de beslissing in verband met de containerterminal heb bevestigd en uitgevoerd. Dit staat letterlijk in het regeerakkoord.

Op basis van dit akkoord heb ik, na het bestuderen van het dossier dat mij door de Arohm, afdeling bouwkundige vergunningen, is voorgelegd, eind augustus uiteindelijk de bouwvergunning voor de aanleg van het dok ondertekend. Mijn persoonlijke appreciatie is dat het Deurganckdok geen hypothec leegt op de leefbaarheid van Doel.

Het is echter belangrijk dat alle partijen die zich over dit dossier buigen het volledige dossier zouden bestuderen. Ik neem aan dat de meesten onder u het dossier ondertussen wel kennen. Er is op 29 april 1999 een document ondertekend, een principebeslissing met betrekking tot het strategisch plan Linkeroevergebied. Dit protocol is ondertekend door de afgevaardigd bestuurder en de voorzitter van het gemeentelijk havenbedrijf, door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren, in casu door de secretaris en de bevoegde schepenen, en door de gedelegeerd bestuurder en de voorzitter van de maatschappij voor het grond- en industrialisatiebeleid van de Linkeroever. Ik heb uit het document kunnen opmaken dat deze principebeslissing tot het strategisch plan Linkeroevergebied overgenomen is in een beslissing van de Vlaamse regering ergens halfweg mei 1999. Ik denk dat we er alle belang bij hebben om duidelijk te zijn. De leefbaarheidsstudie moet rekening houden met alle beschikbare elementen en tot de conclusie komen of Doel wel of niet leefbaar is. Dat is de opdracht van de studie.

Ik meen echter dat we één ding in alle duidelijkheid moeten beseffen. Waar zijn de grenzen van de Waaslandhaven? Ik woon zelf ten noorden van Antwerpen. Ik ken het verhaal van het oprukken van de haven op de rechter Scheldeoever beter dan wie ook. Ik heb mij zelf met hand en tand verzet tegen het storten van slib uit het havengebied over de A12, de natuurlijke grens van het havengebied. Ik ben er toen ook van beschuldigd dat ik aan het nimby-syndroom zou lijden.

Ik denk dat we meer dan ooit op een punt zijn gekomen dat we moeten durven onderkennen dat de haven alle ontwikkeling en kansen verdient. Als minister van Economie kan ik het belang van de Antwerpse haven voor onze Vlaamse economie niet genoeg onderstrepen. Ik meen echter ook dat wij – en dat geldt zowel voor het gemeentelijk havenbedrijf als voor alle politieke autoriteiten in dit land – aan onszelf verplicht zijn om te onderkennen waar zich voor de toekomst de harde grenzen bevinden, zowel op de rechter Scheldeoever als op de linkeroever met betrekking tot de Waaslandhaven.

Het onderzoek naar de leefbaarheid van Doel ten opzichte van het Deurganckdok is niet de belangrijkste opdracht van de leefbaarheidsstudie. Ik denk dat dit een foute voorstelling van de feiten is. De belangrijkste opdracht van de leefbaarheidsstudie is het onderzoeken van een mogelijke toekomst voor Doel in het concept dat men heeft getekend voor de uitbouw van de Waaslandhaven op Linkeroever.

Ik denk dat we – of we dat nu graag hebben of niet – naar een evenwicht zullen moeten zoeken tussen drie elementen. Ten eerste, de volgens mij terechte verzuchting naar de uitbreiding van de haven, zij het wat mij betreft binnen welbepaalde grenzen. Ten tweede, de bescherming van een aantal woonkernen die eigenlijk meer dan ooit zouden moeten worden beschermd. Ten derde, het vrijwaren van het hogergelegen natuurgebied. Het moet de opdracht van deze leefbaarheidsstudie zijn om op basis van alle beschikbare studies te achterhalen wat er op tafel ligt. Op basis daarvan moet met kennis van zaken een oordeel worden geveld.

Ik stel voor dat niet enkel de uitvoerende macht, maar ook het hele parlement zich zou neerleggen bij de conclusies van deze studie. Ik denk dat we op dat ogenblik de allerdefinitiefste beslissing moeten nemen. Die beslissing zal betrekking hebben op het voortbestaan van het dorp Doel, maar ook op de harde grenzen van de ontwikkeling van de haven op de linker Scheldeoever. Ik denk dat die grenzen meer dan ooit moeten getrokken worden.

Ik kom nu tot de vraag over de uitstap van mijn collega naar het dorp Pernis. Ik ben zelf nog nooit in Pernis geweest. Ik weet wel dat het om een vrij grote leefgemeenschap gaat van bijna 8000 inwoners die een sociologisch weefsel heeft, en gedeeltelijk de functie vervult van facilitaire dienstverlener aan de omringende havenbedrijven. Ik neem aan dat de horeca daar bijzonder goed functioneert.

Van Mechelen

Het zou echter een beetje ongenueanceerd zijn om een dorp van het niveau van Pernis te vergelijken met een dorp van het niveau van Doel, tenzij de problematiek dezelfde is : kan een leefgemeenschap zich ontwikkelen wanneer ze is ingebufferd door een havengebied ? Ik neem aan dat de studie ook daarop een aantal antwoorden zal moeten geven. Deze zijn van essentieel belang om te weten waar bijkomende getijdeninfrastructuur voor containervervoer kan worden uitgebouwd op de linker Scheldeoever. Zodra de studie bekend is, moet worden beslist of de initiële plannen worden uitgevoerd die onherroepelijk de teloorgang van Doel betekenen, of dat de initiële plannen worden aangepast met als betrachting de leefgemeenschap Doel te redden.

Tot slot zou het niet verstandig zijn commentaar te geven op verklaringen van minister Vogels. Ik kan wel bevestigen dat van mijn kabinet geen enkele medewerker heeft deelgenomen aan het bezoek.

Wanneer zal er eindelijk klaarheid worden geschapen over de toekomst van Doel ? Ik denk dat het in het belang is van alle partijen om zo snel mogelijk een beslissing te nemen zodra de studie is afgerond. Ik zal er in elk geval op aandringen dat deze studie niet wordt aangegrepen om opnieuw een jaar lang debatten te voeren. Zodra de conclusies van de studie bekend zijn, zal niemand zijn verantwoordelijkheid kunnen ontlopen.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Daaruit blijkt dat hij zo snel mogelijk duidelijkheid wilt voor de mensen. Dit is inderdaad een belangrijk aspect. U bent voor de uitbouw van de Waaslandhaven en u eist vaste en harde grenzen. Ik ben het op dat vlak volledig met u eens, maar het is mijns inziens toch ook belangrijk dat over vier maanden duidelijkheid kan worden gecreëerd.

Uit uw antwoord heb ik eveneens opgemaakt dat er voortaan nog slechts één communicator is over dit onderwerp. Uit de krant kon ik opmaken dat een van uw medewerkers was mee geweest. Men sprak immers over vier medewerkers van vier andere bevoegde kabinetten. Ik meen ook dat bij de beoordeling van de studie rekening moet worden gehouden met wat door de 8000 inwoners van een dorp als Pernis wordt verteld. Er is volgens hen heel wat hinder van zo een haven. Ik meen dat het

belangrijk is daar in de studie over de leefbaarheid rekening mee te houden.

Ik ben blij dat er duidelijkheid kan worden gecreëerd. Ik veronderstel dat we vanaf 28 februari van minister Stevaert te weten zullen komen welke beslissing de regering heeft genomen.

Mijnheer Stassen, de CVP is altijd eensgezind geweest over deze zaak, zowel voor als na de verkiezingen. De partij die de meest verscheiden commentaren had, was wellicht Agalev.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aanleg van ontsluitingswegen op het industrieterrein in Westrode

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aanleg van ontsluitingswegen op het industrieterrein in Westrode.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal proberen kort en bondig te zijn. Deze vraag heeft trouwens niet veel franjes nodig.

Onlangs heeft de Raad van State zich in het voordeel van de intercommunale Haviland uitgesproken in verband met de ontsluiting van een bedrijfsterrein te Meise-Westrode. Daardoor mag het terrein worden ingevuld.

U weet ongetwijfeld dat Halle-Vilvoorde tot de meest dynamische regio's van Vlaanderen behoort en met een groot gebrek aan bedrijfsterreinen kampt. De komst van nieuwe investeerders en de groei van KMO's wordt er zo goed als onmogelijk gemaakt door de beperkte oppervlakte.

Op het gewestplan staat de zone ingekleurd als industriezone. Zult u zich neerleggen bij de uitspraak van de Raad van State ? Zult u vergunningen verlenen, of wacht u de termijn van 30 dagen af en moet Haviland opnieuw bouwaanvragen indienen ?

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil het even hebben over de combinatie van industrieterreinen en paars ingekleurde zones, en het RSV. De industrieterreinen werden benut omwille van de noodzaak om zich in de buurt van economische knooppunten te bevinden. In deze regio gaat het om specifiek economische knooppunten, maar die werden nogal eng gedefinieerd in het RSV. In het parlement werd een amendement ingediend met de vraag naar een iets ruimere interpretatie.

Ik wil daarom ook even naar uw mening polsen over de selectie van economische en specifiek die economische knooppunten waarbij men is vertrokken van de bestaande situatie. De heer Van Goethem heeft reeds gewezen op de dynamiek van de regio en het tekort aan ruimte. Zou het begrip niet ruimer kunnen worden geïnterpreteerd ?

Is er geen sprake van een patstelling ? Enerzijds wil men een voorzichtig beleid voeren omdat rekening wordt gehouden met het RSV, maar anderzijds blijkt uit de uitspraak van de Raad van State dat daarmee geen rekening mag worden gehouden. Ervaart u dit als een probleem ? Zult u terzake initiatieven nemen ?

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Uiteraard heb ik hier een andere kijk op, mijnheer de minister. Ik zou u willen vragen om in dit dossier vooral rekening te houden met de geest van het RSV. Die industrieterreinen werden al in 1976 aangeduid, maar werden nooit ingevuld. Blijkbaar is de nood aan industriegebied er dan toch niet zo groot. Bovendien begon het dorp vlakbij te groeien. Een industrieterrein zou de kwaliteit van dat woongebied ernstig verstoren.

Het terrein is ook nog slecht gelegen qua mobiliteit. De enige manier om het te bereiken is via de A12 en deze is al oververzadigd. Het terrein is een van de laatste stukjes open ruimte in die streek. Het lijkt me op elk gebied verstandig om de open ruimte te bewaren en een andere locatie te zoeken.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : In tegenstelling tot wat u denkt, mijnheer Van Goethem, heeft de Raad van State geen inhoudelijk arrest geveld, doch enkel een weigeringsbeslissing van Arohm

geschorst op formele gronden. De beslissing zou namelijk rechtstreeks verwijzen naar het RSV en dus in strijd zijn met het planningsdecreet. Het spreekt voor zich dat ik me als minister neerleg bij dit arrest. Het gewest moet zich beraden of het de geschorste beslissing intrekt en een nieuwe neemt ofwel de behandeling ten gronde door de Raad van State afwacht. Juridisch gezien zou dit laatste een interessante keuze zijn.

Een beraad vindt momenteel plaats tussen de juridische dienst van het departement LIN en de raadsheer van het Vlaams Gewest. Ik kan of wil dus nog geen standpunt innemen.

Het RSV vormt een kader voor een dynamisch ruimtelijk beleid. Ik stel me ook de vraag of de selectie van de economische knooppunten definitief moet zijn. Het RSV moet dan ook om de vijf jaar worden herzien. Het is perfect mogelijk, mevrouw Becq, om op een bepaald moment andere keuzes te maken.

Ik sluit me ook aan bij de opmerking van mevrouw Vertriest. We moeten in de eerste plaats industrieterreinen inplanten op plaatsen waar ze geen bijkomende hinder of last veroorzaken.

Ik ken de A12 goed genoeg, dit gedeelte is nog niet verzadigd. We moeten rekening houden met het idee in het RSV om de A12 om te vormen tot een primair wegtype één.

De GOM's maken momenteel een inventaris op van onze bestaande bedrijventerreinen en van de beschikbare ruimte. We moeten de bestaande ruimtes maximaal opvullen, ook al worden ze momenteel niet aangewend omwille van bijvoorbeeld bodemvervuiling. We kunnen deze terreinen saneren voor bedrijven en industriële vestigingen.

Ik ontken niet dat er in deze zone vraag naar meer industriële ontwikkeling bestaat, maar we moeten de mobiliteitsvraagstukken in het oog houden. Ik heb trouwens het plan om volgend jaar samen met minister Stevaert een mobiliteitsnota op te stellen. We zullen ook een strategisch plan Vlaanderen laten opstellen dat de ambitie heeft de gevraagde hectaren industrieterrein in te vullen volgens een soort van hiërarchie.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Als we een uitspraak ten gronde van de Raad van State afwachten, lopen we dan niet het risico dat het RSV intus-

Van Goethem

sen in een gewestplan is omgezet en dat het afleveren van een bouwvergunning onmogelijk is geworden ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : We zouden beter niet wachten op een uitspraak ten gronde. Het zou vanuit een juridisch oogpunt interessant zijn, dat is alles. In de praktijk zou dat inderdaad geen oplossing bieden. Ik heb hier geen heel positieve kijk op.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.46 uur.*
